

2. Grieķijas Republika atļidzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 19, 20.1.2020.

Tiesas (virspalāta) 2020. gada 17. decembra spriedums (*Rechtbank Amsterdam* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas orderu izpilde pret L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU)

(Apvienotās lietas C-354/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – 1. panta 3. punkts – 6. panta 1. punkts – Nodošanas procedūras starp dalībvalstīm – Izpildes nosacījumi – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 47. panta otrā daļa – Tiesības uz piekļuvi neatkarīgai un objektīvai tiesai – Sistēmiskas vai vispārējas nepilnības – Jēdziens “izsniegšanas tiesu iestāde” – Izmaiņu, kas notikušas pēc attiecīgā Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas, ņemšana vērā – Izpildes tiesu iestādes pienākums konkrēti un precīzi pārbaudīt, vai pastāv būtiski un pamatoti iemesli uzskatīt, ka pastāv paties risks, ka tiks pārkāptas attiecīgās personas tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu nodošanas gadījumā)

(2021/C 62/10)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam

Pamatlietas puses

L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU)

Rezolutīvā daļa

Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), 6. panta 1. punkts un 1. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja izpildes tiesu iestādes, kurai ir jālemj par tādas personas nodošanu, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, rīcībā ir informācija, kas liecina par sistēmiskām vai vispārējām nepilnībām saistībā ar tiesu varas neatkarību šī apcietināšanas ordera izsniegšanas dalībvalstī, kas pastāvēja tā izsniegšanas brīdī vai kas ir radušās pēc šīs izsniegšanas, šī iestāde nevar liegt “izsniegšanas tiesu iestādes” statusu tiesai, kura ir izsniegusi minēto apcietināšanas orderi, un nevar pieņemt, ka pastāv būtiski un pamatoti iemesli uzskatīt, ka tad, ja šī persona tiks nodota šai pēdējai minētajai dalībvalstij, būs paties risks, ka tiks pārkāptas tās pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, kas ir garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrajā daļā, neveicot konkrētu un precīzu pārbaudi, kurā tostarp tiktu ņemta vērā minētās personas personiskā situācija, attiecīgā noziedzīgā nodarījuma raksturs, kā arī faktiskie apstākļi, uz kuriem ir balstīta minētā izsniegšana, piemēram, valsts iestāžu paziņojumi, kas var ietekmēt to, kā tiek izskatīta individuāla lieta.

(¹) OV C 320, 28.9.2020.
OV C 378, 9.11.2020.